

TAZETTE

EDITIE # 01 DO 27/07

GRATIS - V.U. LUC MUYLAERT, VAARTDIJK ZUID 31, 8432 LEFFINGE

10 JAAR TAZ

Christine Verfaillie, vrijwilliger van het eerste uur

Mooiste herinnering:

'Tijdens de tweede editie hebben we het postgebouw binnenin eens helemaal zwart geschilderd.'

Markantste voorstelling:

'Iets over de oorlog van Ceremonia, maar de titel ben ik vergeten.'

De eerste keer:

'De tweede editie. Ik werkte toen bij de toeristische dienst van Oostende.'

Grootste troef van TAZ:

'De mix van professionelen en jongeren en de ontspannen sfeer.'

Voor verbetering vatbaar?

'Er is al zoveel verbeterd, al vind ik dat er ook tijdens het jaar wat meer promotie mag gevoerd worden. Ook het programma zou wat vroeger bekend mogen worden.'

Meest reikhalzend verwachte voorstelling:

'Yerma.'

Hoe zou je Theater Aan Zee in één woord omschrijven?

'Ontmoeting.'

Sophie Derijcke, actrice

Mooiste anekdote:

'Op de tweede editie is vrij onverwacht op het podium mijn water gebroken.'

Mooiste herinnering:

'Ooit liepen we voor een voorstelling in ons blootje over straat, maar tegen het einde hadden de overburen de politie opgebeld. Gelukkig konden we alles uitpraten en kwamen we ervan af met een berisping. Wel moesten we onze voorstelling aanpassen.'

Markantste voorstelling:

'Een monoloog van Nico Sturm en een voorstelling waarbij volwassenen kinderen spelen. Maar ik kan niet op de naam komen.'

De eerste keer:

'We zaten nog op school. We speelden op de eerste editie *Het spel van liefde en toeval* van Marivaux, maar echt trots ben ik daar niet op.'

Grootste troef van TAZ:

'De verscheidenheid en het feit dat professioneel theater samengaat met jong experiment.'

Voor verbetering vatbaar?

'Het logies zou misschien toch beter kunnen.'

Meest reikhalzend verwachte voorstelling?

'Het fluistertheater van Floor, Oto en Titus.'

Hoe zou je Theater Aan Zee in één woord omschrijven?

'Fun.'

Editoriaal

Beste TAZ-passagier... de boordmatroos is terug! Voor de tweede maal, en hij heeft twee matrozen meegebracht: La Gabbinella (aka EC), door zeven wereldzeeën gehard, en de vervaarlijke piratin Black Kat (aka KB). Het belooft een spannende reis te worden... Maar eerst laten wij de stoere zeelui aan het woord die tien jaar lang het TAZ-schip door de woeste baren loodste. Happy birthday TAZ!

Serge Feys, oprichter TAZ band

Mooiste anekdote:

'Enkele jaren geleden was de stroomkas gesmolten. Zó'n ding... onmogelijk om te repareren.'

Markantste voorstelling:

'Ik hou erg van straattheater. Dat heeft mij van in het begin verrast aan Theater aan Zee. Het festival was echt iets nieuws in Oostende; met zijn kleine, leuke optredens die zich niet vastpinden op één plek.'

Grootste troef van TAZ:

'De variatie. Een lach en een traan; comedy en serieus toneel, voor iedereen iets. En niet arty-farty. Heel belangrijk.'

Voor verbetering vatbaar:

'Budgettaire is er altijd een verbetering mogelijk (*lacht*). Maar we staan toch al een stuk verder. Eerlijk gezegd zie ik niet veel dingen die beter kunnen.'

Hoe zou je Theater aan Zee in één woord omschrijven?

'Entertainment.'

Geert Declerck, ex-directeur toerisme en founding father

Mooiste anekdote:

'Het is niet echt een anekdote, maar eigenlijk had dit 15 jaar TAZ moeten zijn. Met de vijf miljoen die vrijkwamen na de afschaffing van de off-show races, die al lang niet meer pasten bij het imago van de stad Oostende, organiseerden wij Theater aan Zee. Dat had gerust vijf jaar eerder mogen gebeuren.'

Mooiste herinnering:

'De volledige eerste realisatie van het festival... het amateurisme, maar ook het enthousiasme. We moesten op een bepaald moment zelfs bellen naar de VRT, die showprogramma's opnam op de dijk, om een generator te lenen (*lacht*).'

Markantste voorstelling:

'El Tattoo del Tigre met een schitterende Tine Embrechts.'

Grootste troef van TAZ:

'Dat het theater een geheel nieuwe cultuurwind blies door de stad Oostende.'

Markantste citaat:

'Voor ik met Theater aan Zee begon, tien jaar geleden, reisde ik met een vriend naar Avignon voor prospectie. Ik was toen zwaar onder de indruk. Toen ik dit jaar met dezelfde vriend terugging, zei die: "Het spijt mij voor Avignon, maar Oostende is beter."'

Voor verbetering vatbaar?

'Het festival wordt steeds beter. Het groeit. Ik ben er al niet geweest sinds vijf jaar, maar voor 10 jaar TAZ zak ik wel af naar Oostende. En ik verwacht wel wat, ja.'

Hoe zou je TAZ in één woord omschrijven?

'Een openbaring.'

Steven Heene, theaterprogramator

Mooiste anekdote:

'De slotavond een aantal edities geleden. Gerrit Six van De Tijd is toen op het podium geklauterd om, met een uitgestreken gezicht, in naam van iemand anders bloemen in ontvangst te nemen. Een heel grappige avond.'

Markantste voorstelling:

'De voorstelling van Floor Huyghe waarin Bert Luppens en Frieda Pittoors kinderen speelden is mij erg bijgebleven. De titel ontsnapt mij. Ook 'Kleine Bezetting' van Bruno Vanden Broecke en Natali Broods hoort hier zeker thuis.'

De eerste keer:

'De tweede editie, toen TAZ nog een klein festivalletje was en de hele ploeg precies één grote familie.'

Grootste troef van TAZ:

'TAZ is een mix van oud en jong, van theater en muziek en van alles daar tussenin, van publiek, van vakantie en werk, van breed en scherp.'

Voor verbetering vatbaar?

'De locatiezoektocht wordt steeds moeilijker. We willen immers blijven verrassen.'

Meest reikhalzend verwachte voorstelling?

'De laureaten. Ook ben ik bijzonder verheugd over de komst van Victoria. En als ik nog iets mag aanraden: *As You Like It*. Shakespeare, fris en grappig.'

Hoe zou je TAZ in één woord omschrijven?

'Zout.'

Luc Muylaert, festivalcoördinator en peetvader van TAZ

Markantste voorstelling:

2005, 313, naar dierenverhalen van Toon Tellegen. 'Op het randje tussen tekst en ernst. Heerlijke voorstelling.'

Mooiste herinnering:

2000, *The Obsession Project* van Rimlight, met de mensen van sKaGen. 'Omdat Tatjana (*Bonne*, nvdr) en ik daar verliefd geworden zijn... en intussen zijn we getrouwd. We hebben tijdens die voorstelling achter het podium staan dansen - ok, we hebben toen wel wat van de voorstelling gemist (*lacht*).'

De eerste keer :

'Tja,... Marc Lybaert en ik kwamen toe op een vergadering en we hadden zoiets van "We gaan dat festival ineens steken." Het was complete chaos, niemand had een functie, niemand wist hoe zoiets moest. We waren gewoon allemaal vrijwilligers.'

Markantste moment:

'Toen *Contre Feu* onder water liep. Dat was een gigantisch opgezet spektakel, en we hebben er toen met man en macht voor moeten zorgen dat dat spektakel toch kon doorgaan.'

Grootste troef van TAZ:

'Zoals Marijke Pinoy zei: "We hebben hier geen pluchen zetels."'

Droom voor de toekomst:

'We zijn Theater aan Zee. We moeten toch ooit eens op zee geraken!'

Hoe zou je TAZ in één woord omschrijven?

'Maten.'

Marc Lybaert, muziekjury, mede-oprichter van TAZ

De eerste keer:

10 jaar geleden lag er in De Illusie een bierkaartje op me te wachten met daarop de melding dat ik dringend contact diende op te nemen met de Dienst Toerisme van Oostende, die me vervolgens vroegen of ik geen theaterfestival uit de grond wou stampen. In eerste instantie was ik niet zo happig – het was op dat moment immers al eind maart en het festival moest er staan in augustus – maar uiteindelijk heb ik vrienden en collega's opgetrommeld bij de VRT en in de theaters en zo is het allemaal begonnen.

Mooiste anekdote:

In het begin was het vaak echt speuren naar geschikte locaties om de voorstellingen te spelen. Op een bepaald moment kregen we van de stad Oostende toestemming om het postgebouw om te vormen tot theaterzaal. Toen zijn we met zijn allen op ladders en stellingen geklommen om alle muren in het zwart te schilderen, alleen bleek achteraf dat we het gebouw 'in oorspronkelijke staat' terug dienden over te dragen, we moesten dus alles opnieuw in het wit kalken.

Mooiste herinnering:

Op TAZ hebben we het altijd getroffen met het weer, alleen drie jaar geleden is het eens ongelofelijk beginnen stormen tijdens een kindervoorstelling in openlucht. Toen ik daar aankwam verwachtte ik een leeg uitgeregend plein te zien, maar iedereen was gewoon blijven zitten.

Grootste troef van TAZ:

De camaraderie tussen makers, recensenten en technici. Het feit dat TAZ een festival van Oostende zelf is, voor de Oostendenaars, die 43% van het publiek uitmaken. En natuurlijk is TAZ een ideaal moment om in de zomermaanden je honger naar theater te stillen en voorstellingen te gaan zien die je in het jaar gemist hebt.

Voor verbetering vatbaar?

Ik zou graag de straattheaterpoot nog verder zien evolueren naar wat ze bijvoorbeeld doen op het Oerol festival. Een soort continue werkplaats creëren waar straattheatergezelschappen eigen grote voorstellingen kunnen maken, waarbij de grenzen van de media totaal kunnen vervagen.

Meest reikhalzend verwachte voorstelling:

Ik kijk enthousiast uit naar de voorstellingen van Marijke Pinoy die ik het afgelopen jaar gemist heb. Verder hoop ik bij de Stads- en Havennomaden heel wat pareltjes te ontdekken en verrassende dingen tegen te komen.

Hoe zou je Theater aan Zee in één woord omschrijven?

TAZ is ontmoeten.

Ivan Claes, vrijwilliger van het eerste uur

De eerste keer:

'Ik ben bij TaZ verzeild geraakt via Marc Lybaert, een goede vriend van mij. Ik speel zelf amateurtheater, en dat eerste jaar werkte ik op het festival als begeleider van het straattheaterfestival.'

Markantste voorstelling:

'De eerste jaren werd er altijd een openingsstoet gehouden op de zeedijk, met acrobatie, vuurspuwers; ... daar hield ik wel van, dat was echt heel spectaculair.'

Mooiste anekdote:

'Een paar jaar geleden speelde Bob De Moor zijn voorstelling *Olivetti 82* op de festivalboot, een heel intieme monoloog. Je zag de mensen binnenkomen met hun pintjes in de hand, al babbelend, maar na tien minuten waren die allemaal stilgevallen. Je kon een speld horen vallen op die boot. Zo'n grandioos verteller is De Moor.'

Grootste troef van TaZ:

'De locatie. Oostende is een prachtige stad. Bovendien is er op TaZ voor elk wat wils: straattheater, dans, muziek, kindervoorstellingen, ... een heel divers aanbod.'

Voor verbetering vatbaar?

'Mmm... ik denk dat de programmatie nu een heel hoog niveau heeft, en dat sommige mensen zich misschien daardoor niet aangesproken voelen. Maar je kan niet voor iedereen goed doen.'

Hoe zou je TaZ in één woord omschrijven?

'Familiegebeuren.'

TAZ TELEX

* De **internationale gast** op TAZ Talk is de Marokkaans-Nederlandse romanschrijver **Said El Hadji**. Afspraak op vrijdag 4 augustus!

* Theater aan Zee verwelkomt een **extra straatact: DAUTOSHOW** van en door **Maya Albert** en **Jits Van Belle**. Te bewonderen op het wapenplein op 1/08 om 16h en 18h en op 2/08 om 15h, 16h30 en 18h.

* **Leentje Vandenbussche** zoekt **figuranten** voor haar voorstelling **Alles en niets**, een bijzondere straattheatervoorstelling annex installatie. Leeftijd, geslacht noch geaardheid speelt een rol. Inschrijven en meer info via **allesenniets@gmail.com**

* De eerste voorstelling van **Entr'acte** op 2 augustus is **afgelast**.

* Onder de guests van **Jan Steen** op 31 juli kunnen wij alvast bekendmaken: **Jasper Steverlinck**. Naar verluidt komt er nog een travestiet en een pianist, maar daarover later meer.

* De voorstelling **4.48 Psychosis** wordt toch in het **Engels** gespeeld.

* Voor alle duidelijkheid: de **Havennomaden 1** gaan van start om **11h** aan de tramhalte van het stationsplein.

* De geplande **vuurcreatie** (3/08) wordt vervangen door **Theater Tol**.

* De Special Guest van TAZ BAND & Frank Dubbe op 28/07 is **Mariman**.

I/O (Input/Output)

Zeg niet dat u het van ons gehoord hebt, maar gisterenavond schoot Taz stiekem toch al een beetje uit de startblokken, en wel met een voorstelling van geheel eigen zeebodem. In de Victoriazaal speelde - gratis voor Oostendenaars - *I/O (Input/Output)* van Koen Ghesquière, regisseur, decor- en lichtontwerper én zelf afkomstig van 't zijtje. De try-out van *I/O* was met andere woorden een thuismatch, maar daarom nog geen makkelijke hap. Hoewel Ghesquière met een prikkelende en fascinerende vormgeving zijn beslagenheid op het visuele vlak overtuigend bewees, bleef *I/O* een beetje steken in dat statisch-decoratieve.

Het ligt waarschijnlijk aan slaaptekort na de Gentse feesten of misschien gewoon aan onze vrije opvoeding, maar bij een titel als *Input/Output* denken wij aan seks, zeker wanneer de begeleidende tekst gewag maakt van de 'universele taal van erotiek'. En hoewel er in *I/O* nauwelijks bloot te zien is, zouden wij dit bewegingstheater-met-butoh-invloeden (een gestileerde dansvorm afkomstig uit Japan) wel degelijk omschrijven als 'penetrant'; in die zin dat het verschillende zintuigen aanspreekt. Om te beginnen de ogen. Opgespannen dierenhuiden en bloedrode achtergrondgordijnen domineren de scène, en roepen de sfeer op van dierlijkheid en dood. De soundscape, verzorgd door Bart Francken en Ghesquière zelf, klinkt als onversneden mysterie in *dolby surround*. Vier muzikanten van het Emanon-ensemble wachten discreet terzijde om hun daarbovenop hun muzikale bijdrage te leveren. In deze setting bewegen zich de dansers: vier zeer verschillende vrouwen, één man. Vanuit de bloedrode achtergrond komen ze naar voren voor een korte *acte de présence*, daarna zal iedere danser zijn eigen verhaal vertellen: Sophy wacht, Thao bloedt, Uiko verlangt, Dominique droomt, Anja herinnert. Aan de hand van hun handelingen identificeren we hen. Een kleine, Aziatisch danseres verschijnt met een leiband om de hals, als een hond – of is het een aapje? Ze beweegt zich angstaanjagend dierlijk voort.

Een danseres kneedt deeg, een andere strijkt de was, nog een ander staat doodstil en staart voor zich uit, maar haar hele lichaam trilt. Een vrouw sterft, of raakt ze in trance? De danser sluipt naderbij, zijn lichaam lijkt hem steeds voor te zijn. Hij draagt een hart rond de hals, dat gaandeweg kleur verliest en een bloedrode streep tevoorschijn over op zijn bezwete lijf. Ook het oor komt intussen niets te kort: het Emanon-ensemble brengt een bijzonder mooie compositie van Bernard Dewulf ten beste, daaronder dreunt en dreigt de soundscape.

Waarom zitten wij dan toch te schuifelen op onze stoel? Omdat wij het gevoel hebben dat het cement, de verbinding tussen de verschillende zintuiglijke ervaringen ontbreekt. Zowel oog als oor genieten, maar tot een totaalervaring komt het niet. Want welk verhaal wil de regisseur eigenlijk vertellen? Of moeten we ons eigen verhaal verzinnen? Door dit gebrek aan 'scharnieren' lijkt *I/O* erg geconstrueerd en – nog versterkt door de traagheid van het geheel – ook erg statisch. Eenzelfde gebrek aan connectie lijkt er tussen de dansers op scène te bestaan. Ghesquière scheidt *tableaux vivants* met hun lichamen, eerder dan dat er sprake is van een geïntegreerde choreografie. Ze bewegen onafhankelijk van elkaar, alsof ze zich niet bewust zijn van elkaars aanwezigheid. Hoe mooi het scènebeeld ook is, hoe fascinerend de soundscape: door het gebrek aan glijmiddel – laten we even in de lichamelijke sfeer blijven - krijgen we soms de indruk dat *I/O* een opeenstapeling is van truuksjes uit de visuele trukendoos. Wie hieraan voldoende heeft, zal een prachtige avond beleven, maar wij bleven een beetje op onze honger zitten. En u?

I/O (Input/Output) speelt nog vanavond om 20u en vrijdag om 15u en 20u in de Victoriazaal.

(EC)

TIEN OM TE WETEN

Wist je dat... Sofie De Rijckes water ooit brak tijdens een voorstelling op Theater aan Zee?

Wist je dat... Marijke Pinoy ooit de nacht van haar huwelijk nog toekwam op Theater aan Zee?

Wist je dat... sommige mensen tien jaar geleden op Theater aan Zee hun levensgezel ontmoetten?

Wist je dat... Theater aan Zee ooit op de BBC verscheen, omwille van een naakt persoon die met een zwijnenneus in de vitrine lag?

Wist je dat... twee jaar geleden het spektakel in het water viel?

Wist je dat... er op Theater aan Zee een techniekster rondloopt die twaalf stielen, dertien ongelukken aantrekt?

Wist je dat... Theater aan Zee oorspronkelijk een straattheaterfestival was met in de rand wat afstudeerprojecten? Onder de vleugels van de Dienst Toerisme?

Wist je dat... een volumineuze volleybaltribune ooit het zicht wegnam van het decor van de voorstelling *De vrouw en de zee* – en dat dat decor... jawel, de zee was?

Wist je dat... net op deze tiende editie theater De Illusie afgebroken wordt?

Wist je dat... het eerste jaar van TAZ Fort Napoleon nog volledig in ruïne lag en dat de acteurs van 4Hoog via de stellingen omhoog klommen om op het dak hun voorstelling Napoleon te spelen?